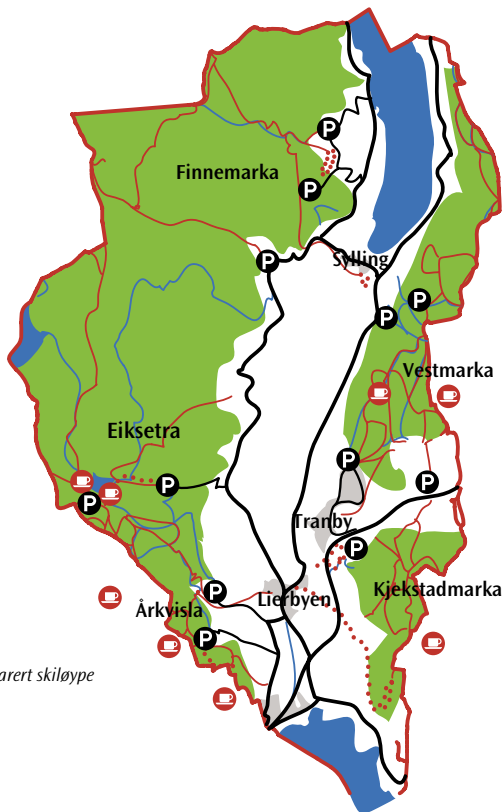

TURTIPS FOR FEM TUROMRÅDER

svømme
sykle
ta rennafart utfor en
tenke
trekke pusten dypt
undre deg over små
vasse
være alene
være sammen med f

- merka sti
- merka og preparert skiløype
- lysløype
- vei
- serveringssted
- parkering

Her presenterer vi noen turområder med ulike alternativer for både sommerturer og vinterturer. Det store skogområdet mellom Drammensvassdraget og Lierdalen som kalles Finnemarka, har vi av praktiske hensyn delt inn i tre regioner – den sørligste som vi har kalt Årkvisla-området, den midterste som vi kaller Eiksetra-området og den nordligste som vi har latt beholde navnet Finnemarka.

Ta med deg et turkart! Det gir deg bedre oversikt og gjør deg også bedre kjent. Har du først kommet deg ut i området, så vil du finne mange andre tur- og opplevelsesmuligheter enn de vi beskriver her.

ÅRKVISLA-OMRÅDET

Området ligger sørvest i Lier og gir inngang både til Drammens bymark med Spiraltoppen og Landfalltjern, og videre nordover mot Tverken, Skimten, Storsteinsfjell og Eiksetra. Utgangspunkt for turer kan være Årkvisla, Hasselbakken ved Stoppen eller Undersrud. Turmål kan være de mange serveringsstedene i området: Stronghytta, Spiraltoppen, Landfallhytta og Tverken – alle åpne i helgene og ofte også i ferier. Eiksetra og Solvang kan også være naturlige mål for turen.

På ski

Årkvisla er et ypperlig utgangspunkt for skiturer, både på dagtid og kveldstid. Her er du midt inne i skogen med løyper i alle retninger. Det omfattende lysløypenettet mellom Drammen og Lier gir både den enkle vandreren eller barnefamilien og den kravstore og superspreke trimmeren og turløperen gode muligheter for varierte turer også etter mørkets

frambrudd. Og det skal ikke mye snø til før grunnlaget for en skitur er sikret. En tur mot Klopptjern og forbi Spiraltoppen, gir fin utsikt over fjorden og byen.

Fra Undersrud kan du velge å gå over Pantegutten og enten mot Spiralen eller over Sauesetra opp til Tverken. Alternativt kan du slite deg opp alle bakkene til Storsteinsfjell i en jafs. Da har du mange muligheter for både kortere og lengre turer i småkupert og høyfjell-lignende terreng på Skimtheia og Storsteinsfjell.

Området mellom Drammen og Lier er også utgangspunkter for turer videre innover i marka. Løypenettet går nordover og på kryss og tvers gjennom hele det store skogområdet. Du finner både de brede, enkle og folkerike løypene innover forbi Landfalltjern og mot Tverken og Skimten, og de kupert og mer ensomme og fredlige løypene som for eksempel over Klemmehøgda eller innenfor Tverken over Goliaten og mot Eikerbygdene, eller en rundtur rundt Vakkertjern og Tverråsen. Dette området kan du også lett komme til fra Eiksetra-siden.

For barna er det ofte hyggelig med en rast på et serveringssted, og i dette området finnes flere. Men vel så hyggelig kan det være å rigge seg til ute i skogen med medbrakt niste og drikke, kanskje også samle sammen kvist til et lite bål. En pause i skituren med litt andre aktiviteter eller bare for å nyte roen, gir turen ekstra kvalitet.

Til fots og på sykkel

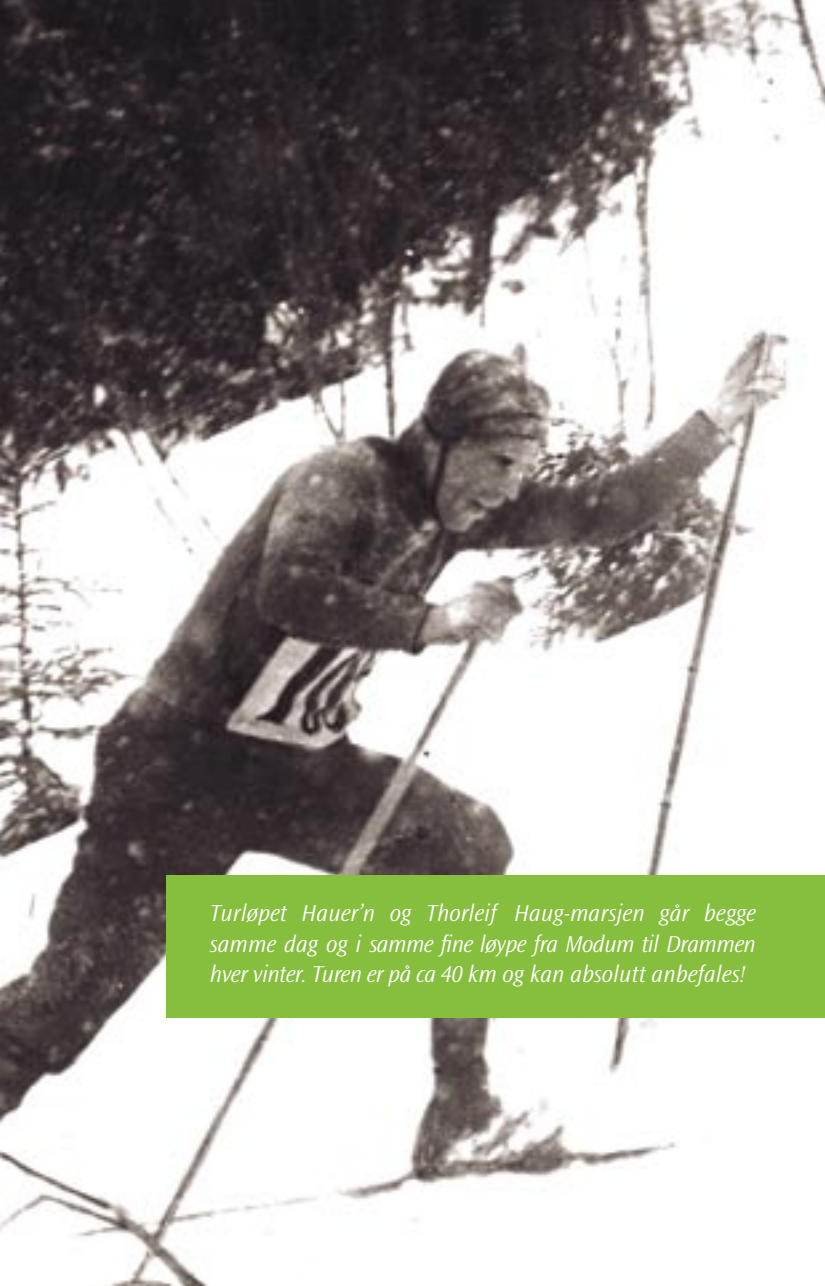
Dette bynære området er tettpakket med både brede turveier og smale stier, og området er godt skiltet. Dette gir deg mulighet til selv å bestemme turens lengde og hva du ønsker å oppleve underveis. Årkvisla-området mange turveier egner seg godt også for turer med barnevogn eller på sykkel. Lysløypetraseene gir flere fine rundturmogigheter. Du kan kombinere turen med en rast ved Hvalsdammen eller Landfalltjern der du også kan kjøle deg ned med et bad, eller du kan bruke litt tid på Friluftsmuseet ved Spiraltoppen.

Både fra Undersrud og Årkvisla kan du velge å gå samme stier som om vinteren. Spennende alternativer er å gå via Pantegutten og opp Pintleiken til Skimtheia og Skimtvann, der du kan ta et bad, og så gå tilbake via Eikdammen til Undersrud – eller omvendt!

løpe om kapp løse problemer gå på SKI gå på skøyter gå på tur nyte utsikten
høstfargene padle Lierelva plukke blomster plukke bær og sopp ri ro en trepram se
blader se andemor med unger se fisken vake se blåne bak blåne se elg, rev eller
på solnedgangen se på stjernene eller nordlyset se en regnbue se skogsf

Turløpet Hauer'n og Thorleif Haug-marsjen går begge samme dag og i samme fine løype fra Modum til Drammen hver vinter. Turen er på ca 40 km og kan absolutt anbefales!

THORLEIF HAUG

Skikongen Thorleif Haug er Liers største idrettsmann gjennom tidene. Han ble født på Vivelstad 29.9.1894, men flyttet 7 år gammel til et lite småbruk på Årkvisla. Her drev faren et hjulmakerverksted ved siden av det vesle bruket, og det var han som lagde de første skiene til gutten. Naturen rundt barndomshjemmet var et eldorado for friluftsliv og Thorleif var stadig på farten, sommer som vinter. Som ungdom hjalp han far sin med tømmerhogst og bygde opp sine kjempekrefter ved skogsarbeide, men når det gjaldt skiteknikken var han selvlært. Han representerte fra først av Lier Skiløberforening (senere IF Liungen), men meldte seg senere inn i Drammen Skiklubb (senere Drafn).

Sitt store gjennombrudd fikk han i 1918 da han vant 50 km i Holmenkollen. Senere skulle det bli enda 5 seire til på 50 km, 5 seire på 17 km og 3 kongepokaler i Kollen. Men det er vel resultatene fra OL i Chamonix i 1924 som rager høyest: Gull på 50 km, 18 km og kombinert, samt bronse i hopp.

Hauer'n oppnådde en enorm popularitet og betydde mye for skisportens framgang i Norge, og det kom som et sjokk for alle hans beundrere da en akutt lungebetennelse rev ham bort i desember 1934, så vidt 40 år gammel. Turløpet Hauer'n og Thorleif Haug-marsjen går begge samme dag og i samme fine løype fra Modum til Drammen hver vinter. Turen er på ca 40 km og kan absolutt anbefales!

EIKSETRA-OMRÅDET

Eiksetra er kommunalt eid og drevet av Drammens og Oplands Turistforening (DOT) som serveringssted med overnattingsmuligheter. Stedet ligger ved Garsjø i Lier, i hjertet av Drammensregionens store friluftsområde. Biladkomst på bomvei fra Egge i Lier. Ved Garsjø ligger også det tradisjonsrike serveringsstedet Solvang. Området har et løypenett som er omfattende forgreinet i alle retninger og gir varierte turmuligheter i vinterhalvåret.

Også sommerstid er dette et meget populært friluftsområde med stier i alle retninger.

På ski

Eiksetra området er på grunn av terreng og klima et av regionens mest stabile og allsidige utgangspunkter for skiturere. Her legger snøen seg tidlig, og den blir liggende lenge – i hvert fall i dalbunnene fra Eggevollen forbi Eiksetra og Solvang og innover mot Svarthavna. Lysløypa fra Eggevollen til Eiksetra gir også mulighet for kveldsturer.

Fra Eiksetra og Solvang kan du gå i alle retninger på gode løyper. Sørover kan du enten gå bratt opp Dritarbakkene mot Skimten og Storsteinsfjell med åpen furuskog og flott utsikt, mot Tverken eller over Måneskinnsheia

over Tverråsutskikten der du ser hele marka mot både Modum og Eikerbygdene, eller opp over Løken og Vrangen og sørover mot Drammensiden av marka. Vestover går du kanskje over Langvann, Vrangla og Ulevann for å runde av tilbake via Solbergsetra og Mellomdammen mot Garsjø området igjen. Eller du kan gå milevis nordover via Lelangen og Saga, over Hovlandsfjell eller mot Nykjua og Breili. Da er du kommet inn i den nordlige og mer øde delen av den store Finnemarka.

Til fots

Fotturene i området gir deg varierte utfordringer. Med unntak for noen skogsbilveier er det meste av turnettet basert på stier. Gode turtips er turene fra Eggevollen eller fra Eiksetra til Storsteinsfjell eller til Eggekollane, nærmere omtalt under Trim til topps. Men også en tur over Måneskinnsheia og Tverråsutskikten kan anbefales, kanskje med en kaffekopp og rast på toppen.

Kanskje er ikke turens lengde det viktigste, men muligheten for å være ute. På høsten lar du deg sikkert friste til å plukke blåbær eller tyttebær,

eller du kommer over et flott område med sopp. Det er fritt for alle å høste av naturens gaver, og turgleden varer lenger når du kan ta med deg bær og sopp hjem til middag.

På sykkel

Det er særlig skogsbilveiene i marka som egner seg godt til sykling og turer for alle som ønsker å komme fram på hjul. Mot Svarthavna og ned til Veslesetra og inn på Glitre-veien er det gode veier. Noen ønsker også de utfordringer som terrengsykling gir. Husk da å ta hensyn til både andre turgjengere og naturen selv.

FINNESLAGET – EN GLEMT HISTORIE

”For en tre hundre år siden eller noe slikt bodde Lilja i Lelangen sammen med sin bestefar, gamle Matti. Han og flere gamle finner hadde en helligdom for sine guder ved Himmeriktjenn, et hov der de ofret til gudene.

Ungjenta Lilja trodde ikke på de gamle guder. Hun fikk derfor ikke lov til å komme i nærheten av helligdommen ved Himmeriktjenn. Dette tok ikke Lilja alvorlig. Hun gikk hvor hun ville i marka.

En dag hun kom forbi Himmeriktjenn, fikk hun se at det var kommet opp en kola der, en liten hytte. Da hun gikk nærmere, kom en ung gutt ut, en hun kjente fra sine turer til Drammen for å handle. Han ekspederte i sin fars butikk. Og han hadde fridd til henne en dag da hun var der. Nå gjorde han seg til for Lilja og ville ha henne med inn i hytta. Men Lilja var forlovet med finnegutten Tolve som bygde heim for dem i Gørbusvika ved Glitrevannet.

Hun kom seg vekk fra gutten og heim til Lelangen. Der fortalte hun bestefaren om kola hun hadde sett ved Himmeriktjenn. Han tilga henne for å ha brutt forbudet mot å gå til dette tjennet. Og så fortalte han Lilja om ufreden på skogen. Bøndene vil ha oss bort, sa han. Enda vi har

kongebrev på å kunne være her. Jeg er redd det snart blir angrep på oss nå. Finnene stolte på Matti. Han gikk for å kunne trolle, eller få hjelp av gudene. Når han førte an, ville alt gå bra. En dag kom Tolve til Matti og fortalte at bøndene hadde samlet seg og var på veg mot buplassene ved Glitrevatnet. Matti samlet folka sine og møtte bondeflokken på åsen mellom Borkebu og Jøslia. Det kom til et voldsomt slag med alle slags våpen. Det var blitt flere døde og sårede og begynte å se farlig ut for finnene.

Nå må gudene dine komma oss til hjelp, sa en finne til Matti, ellers går det galt med oss.

Da brøt det løs et kraftig uvær med lyn og torden og voldsomt regn. Det kjølnet gemyttene, og kampen opphørte. Bøndene trakk seg tilbake. At gutten som hadde bygd kola ved Himmeriktjenn, falt i slaget og kola ble rammet av lynet og brant ned, tok finnene for å være gudenes hevn over spionen. Tolve og Matti var kommet uskadede fra slaget. Lilja giftet seg med Tolve, og de levde i Gørbusvika hele sitt liv.”

Kilde: Hans A. Eriksen "Dager og netter på skogen"

FINNEMARKA

Finnemarka er i dag betegnelsen på hele skogområdet mellom Modum i nord og mot Drammen i syd, og med Eikerbygdene i vest og Lier i øst. Kjerneområdet kan vel likevel sies å være områdene nord for Eiksetra. Navnet skriver seg fra bosettingen av finner i området fra midten av 1600-tallet. Mange gamle husmannsplasser og stedsnavn ellers forteller om samfunnet på skauen i en relativt nær fortid. Skogområdet omfatter både høyfjells lignende platåer og mørk og tett barskog.

På ski

Snøforholdene oppover i Trolldalen fra Kanada og mot Nykjua og Fallet er blant de mest stabile i hele regionen. Med utgangspunkt i Kanada går veien slakt oppover, mot Fallet i retning Øverskogen og Breiliflaka eller mot Nykjua med muligheter til å gå videre mot Hovlandsfjell i vest eller sørover over Saga via Lelangen og mot Garsjøområdet. Løypene her er lette og relativt slake opp til Fallet og inn til Saga, deretter mer kuperte. Mil på mil ligger foran deg hvis du ønsker det. Men turens lengde velger du selv. Og kanskje er målet å gå inn til Nykjua for deretter å ha nesten bare slake utforbakker ned igjen?

Fra Røine på Øverskogen blir det kjørt opp løype til Breiliflaka når det er snø nok. Dette er en relativt lang tur, men utsikten er fabelaktig "til sju prestegjeld" når man først er oppe. Serveringshytta nedenfor toppen er åpen i helgene. Fra Røine kan du også gå via Fallet og opp til Sneisene og

via Saga, Lelangen og Solvang helt til Årkvisla området.

Til fots

Dette er området for fredlige langturer med utgangspunkt enten ved Kanada eller på Røine. Her kan du gå gjennom skogen hele dagen, med en stillferdig rast underveis der du ønsker det. Kanskje skremmer du opp en skogsfugl eller en elg på din tur? Kanskje finner du sopp eller bær? Uansett – turveier og stier finnes det mange av i området, men også mye uberørt natur for villgang hvis du ønsker det. Vil du lage en riktig langtur i området, kanskje til og med overnatte på skauen, kan nøkkel til den koselige skogshytta Svarvestola lånes fra Drammens og Oplands Turistforening.

Finnemarka barskogreservat ligger ved Breiliflaka og er et eksempelområde på en naturtype som ikke lenger er like vanlig i Norge i dag. Du kan også se slangegrana på Øverskogen inn mot Flagret (Liers høyeste punkt 620 m over havet). Les mer om de vernede områdene under Verdt å vite.

Hørtekollen og Gjevlekollen er ellers aktuelle turmål jfr. særlig omtale tidligere i håndboka.

På sykkel

De mange skogsbilveier i området gir mange fine muligheter for syklistene. Hvis du ikke sykler helt hjemmefra, så kan du parkere bilen ved låst bom på Glitreveien. Innenfor bommen ligger milevis av skogsbilveier, og du sykler i all hovedsak trygt for biler. En lang og fin tur er å sykle Glitre rundt. Langs Glitre finner du flere hyggelige plasser å stoppe opp. Glitre er drikkevannskilde for mange tusen mennesker, så vis særlig hensyn til dette når du er i området. Du kan også starte sykkelturen i Finnemarka fra Kanada.

KRIGSHISTORIE FRA FINNEMARKA OG NYKJUA

9. april 1940 sendte engelske myndigheter en flybåt med 10 mann mot Oslo for å få informasjon om hva som foregikk i og omkring Oslofjorden. Flybåten ble oppdaget av tyskerne om kvelden 9. april, og to jagerfly gikk til angrep over Sollihøgda. Kampen fortsatte over Holsfjorden, og over Hornsetra i Finne marka eksploderte det allierte flyet. Alle ombord så nær som én omkom. Sersjant Ogwyn George ble slynget ut av flyet og overlevde et fall på over tusen meter, uten fallskjerm. De ni andre flygerne ligger begravde på Sylling kirkegård.

Finne marka og området rundt Nykjua ble i krigsårene benyttet som dekning og skjulested for hjemmestyrkene. Lørdag 10. mars 1945 kom det til skyting mellom nordmenn og tyskere, og to nordmenn ble skutt ned og drept. Flere norske fanger ble tatt og måtte gjennomgå brutale forhørsmetoder. Til minne om denne hendelsen er det satt opp en bauta ved Nykjua.

FINNEBOSETTNING

De første finnene slo seg ned ved Glitre på slutten av 1640-årene. Her fant de godt fiske og gode jaktområder, samt muligheter for å drive sitt tradisjonelle svedjebruk. Skogfinnene var kjent for å lage rugbråter i skogen. De felte alle trærne på et passende sted, lot det ligge å tørke i hvert fall ett år før de tente på. Så sådde de rug i den ennå varme asken og fikk en eventyrlig god avkastning, tjuetfold tilbake var ikke uvanlig.

Mange bygdefolk så med harme på denne bruksmåten som de mente ødela skogen. Og at finnene var dyktige jegere og fiskere og gikk bygdefolket i næringen, gjorde heller ikke saken bedre. Det var derfor ikke rart at det kunne komme til håndgemeng mellom bygdefolket og disse Suomis sønner og døtre. Med årene ble motsetningene dempet, finnene lot seg overtale til å slutte med svedjebruket og ta opp den tradisjonelle måten å dyrke jorda på. Og etter hvert var det mange som giftet seg inn i norske familier.

Selv om det har vært flere finnebosetninger rundt i Lier, er det Glitre området som har vært det største og mest konsentrerte området. Mellom 1800 og 1850 var det 29 bebodde bruk der, og langt de fleste ble drevet av finner og deres ættlinger.

VESTMARKA

Vestmarka kalles skogområdet i nordøst, på grensa til Asker, Bærum og Hole kommuner. Lierskogen og Tranby er naturlige utgangspunkt for turer i dette området. Området kan også angripes fra Sylling via bomveien fra Østre Enger. Naturen er delvis kupert, og gir utfordrende turer både på ski, til fots og på sykkel. Skogen er utmarksbeite for sauer, hester og ungdyr. Det er også et rikt dyreliv ellers i året, og mulighetene for å sanke bær og sopp er gode. Mulige turmål og stoppesteder er Solli gård i Asker og Opsalsetra.

På ski

Fra Lierskogen/Tranby kan du enkelt komme deg inn på løypenettet i Asker og Bærum, med milevis av godt preparerte løyper.

Start fra Lierskogen samfunnshus, og følg preparert løype til parkeringsplassen på Solli (Grenaderløypa). Herifra kan du selv bestemme hvor lang turen skal være. Du kan gå videre forbi Myggheim, til Sandungen og tilbake til Solli, som for øvrig er et serveringssted og har flotte ake/skileikmuligheter. Du kan også gå over til Asdøltjern opp til Haukelisetra, innom Opsalsetra og til Kraft, og derfra komme over til Lierskogen innerst i Ovenstadveien, forbi Bøhagen og Øvre Bø, og ned til Lierskogen samfunnshus. Fra Solli kan du også gå videre inn til Furuholmen og benytte deg av løypenettet i Asker og Bærum, mot Sollihøgda og Krokskogen.

Et annet alternativ er å starte på Sollihøgda og bruke hele dagen på turen tilbake til Lierskogen eller Tranby, og i godvær går du mesteparten av turen med sol i fjeset. En fin tur hvis du er i noenlunde god form.

Du kan også starte på Kraft, øverst på Tranby. Herfra går løype både over til Lierskogen – Bø, og opp kneika og innover flotte løyper til Opsalsetra, Moldkastet, over til Solli og tilbake.

Til fots

Noen mulige turer er disse: Fra Kraft på Tranby kan du følge Rotuveien, ta av mot Opsalsetra, retning Bøåsen/Solli. Ved Haukelisetra går du ned Rotudalen, og kommer ut på Ovenstadveien. I første kryss kan du ta til høyre, og følge skiløypetraséen tilbake til Kraft. Eller du kan bestige Glasåsen, beskrevet under Trim til topps.

Fra Lierskogen samfunnshus følger du Bøveien innover, og opp til Bøåsen, og kan legge turen mot Asdøltjern, opp til Mygghheim, Solli, og tilbake til Bø.

På sykkel

Med sykkel kan du komme enda lenger inn i skogen. Du kan bruke de vanlige stiene/løypene som utgangspunkt, og forlenge turen på de mange skogsbilveiene innover i skogen. Noen veier bindes sammen av stier hvor det kan være noe ulendt og myrete enkelte steder.

Fra Kraft kan du ta Rotuveien innover skogen, og ved veiens ende har du en fin utsikt over Sylling og Sjøstad. Du kan enten sykle tilbake samme vei, eller ta deg over til Ovenstadveien, via umerka stier.

En lengre tur får du hvis du fra Lierskogen sentrum følger Bøveien oppover og bratt opp i skogen, og inn til Heiahytta. Herfra går det sti ned til Asdøltjern, hvor du kommer inn på flere skogsbilveier. Nå kan du velge om du ønsker rundtur om Sandungen og Solli, eller direkte inn til Engersetra. På sommerstid kan du bade bl.a. i Asdøltjern. Fra Solli kan du sykle veien ned til Asker, rundt Semsvannet, og gamle Drammensvei tilbake til Lierskogen.

GJELLEBEKK SKANSER

Gjellebekk skanser ble anlagt vinteren 1716 som forsvar mot Karl den 12.'s videre framrykning mot Kongsberg og sølverket etter at den svenske krigerkongen hadde inntatt Christiania. Den norske generalen Lützwow fikk bygget et solid festningsverk og samlet ca. 3000 mann bak palisadene på Gjellebekk. Svenskene gjorde flere utfall mot befestningene, men ble slått tilbake hver gang. De forsøkte så å falle nordmennene i ryggen ved å gå over Hadeland og Ringerike, men ble avslørt og slått i en trefning ved Norderhov. Etter noen flere spredte forsøk ga Karl den 12. opp og måtte returnere til Sverige med uforrettet sak.

Det planlagte bakholdsangrepet på Gjellebekkskansene ble oppfanget under svenskens opphold på Hakadal verk. En ung skiløper ble derfor i all hast sendt med bud til general Lützwow. Han gikk uavbrutt i 27 timer og fikk varslet, og på grunnlag av dette rykket et norsk regiment fram mot Norderhov og overrumplet i stedet svenskene. I mange år gikk det lange Grenaderløpet fra Hakadal til Lierskogen til minne om denne skiløperbragden.

I 1978 påviste forfatter og oberstløytnant Leif Hamre skansene basert på et gammelt militært kart. Området er nå ryddet og informasjonstavler er satt opp.

KJEKSTADMARKA

Kjekstadmarka er skogområdet som ligger sørøst i Lier og går inn i Asker og Røyken. Området er småkupert og trivelig, med et godt nett av stier og løyper både for sommer- og vinterturer. I Røyken ligger serveringsstedet ROS-hytta, som er et yndet turmål og stoppested for mange. Aktuelle turparkeringsplasser i Lier finner du på Gjellebekk ved Liertoppen, ved Damtjern og innerst i Skapertjernveien og Gullaugkleiva.

På ski

Gjellebekk er et populært utgangspunkt for skiturer. Løypene er lette og familievennlige. Ros-hytta er åpen for servering i helgene. Fra Ros -hytta kan du velge løypa over Bertilsmyr tilbake til Gjellebekk. Liers lengste lysløype går helt fra Lierbyen til Skapertjern. Fra Skapertjern er det forbindelse til Stuvstjern, Heggsjø og løype Spikkestad-Ros-hytta. Det er også løyper inn i Kjekstadmarka fra Reistad og Skapertjernveien.

På sykkel

Kan du med utgangspunkt fra Gjellebekk sykle Lyfjellveien til Heggsjø. Her går det en trillesti til skogsbilveien i Sagdalen. Fra Sagdalen kan du sykle helt til Spikkestad. Fra Heggsjø kan du også følge Lyfjellveien til snuplass ved Sørumvollen. Mellom Sørumvollen og Skapertjern er det en trillesti, riktignok over relativt myrlendt terreng. Fra Skapertjern kan du sykle ned til jernbanelinja og videre til Reistad og Lierbyen. Det er også mulig å sykle fra Heggsjø til Stuvstjern og videre til Reistad.

Til fots

Fra jernbanelinja går det flere stier til Skapertjern. Du kan følge sti fra Linneslia, fra Gullaug stasjon eller Gullaugkleivene. Stien fra Linneslia går forbi molybdengruvene i Sørumåsen. Fra Skapertjernveien er det

lett familievennlig adkomst til Skapertjern. En fin runde er stien rundt Skapertjern. Fra Høydebassenget kan du også velge stien over Bølstadåsen til enden av Skapertjern. Fra Damtjern og Gjellebekk går det stier til Stuvstjern, Heggsjø og til Skapertjern. Du kan også følge Østre Kjenner vei og videre på traktorvei til Heggsjø. Fra Heggsjø går det sti til Sagdalen og Ros-hytta.

MOLYBDENGRUVE OG TAUBANE – spor etter industrihistorien

Kalksteinen på Gjellebekk har vært utnyttet gjennom mange århundrer. Den beste marmoren ble levert både til marmorkirken i København og til Oslo Rådhus. Men kalksteinen ble også utnyttet industrielt til sementproduksjon. Cementfabrikken Norge (Ce-No) etablerte fabrikk ved Drammensfjorden like nord for Engersand i 1917. Kalksteinen ble fraktet i taubane fra Gjellebekk og 7 km over skogen og ned til fjorden. Driften opphørte i 1927. Fortsatt kan du finne fundamentene etter taubanen mange steder i skogen.

Molybdengruvene var i drift i noen år fra 1918. Driften var lite lønnsom og ble etter få år nedlagt, men kom i gang igjen under den 2. verdenskrig da tyskerne trengte molybdenet til sitt krigsmateriell. Molybden er et grunnstoff som gjør stål smidig og brukes bl.a. i panserstål, og selv små forekomster ble attraktive under krigen. Flere driftsbygninger ble oppført, og i 1944 var arbeidsstokken oppe i over 100 mann. Fortsatt ser du rester etter både gruveganger og anlegg, og i steinfallingene kan du finne stein med molybdenglans.

